

РЕШЕНИЕ

№ 3972

гр. София, 13.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **1630** по описа за **2013** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно -процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на инж. Е. А., директор на Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област”, С. срещу решение № 150 от 03.01.2013 г. на Софийски районен съд, 101-ви състав, по нахд.№7338 от 2012г., с което е отменено наказателно постановление № 23-2304161 от 12.01.2012г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област” С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 10 000 (десет хиляди) лева, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда за нарушение на чл. 107, ал. 2 от Правилник за безопасност и здраве при работа в електрически уредби на електрически и топлофикационни централи и по електрически мрежи.

С жалбата се иска отмяна на съдебното решение и постановяване на ново съдебно решение, с което да се потвърди издаденото наказателно постановление. Основните доводи са, че от събраните в производството доказателства се установява по безспорен начин извършеното административно нарушение, както и че разликата между посочената нарушена норма в наказателното постановление и акта за установяване на административно нарушение е техническа грешка и не следва да води

до отмяна на наказателното постановление.

Ответникът, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище, че постановеното решение на Софийски районен съд е правилно и законосъобразно. Твърди, че наистина има допуснато противоречие при издаване на наказателното постановление с императивните норми на чл. 57, т.5 и т. 6 от ЗАНН. На следващо място сочи, че е допусната грешка при определяне на вида на работите, които могат за се извършват с нареждане и с наряд, съгласно Правилник за безопасност и здраве при работа в електрически уредби на електрически и топлофикационни централи и по електрически мрежи. Алтернативно поддържа доводи, че в случай, че се приеме, че при съставяне на наказателното постановление и акта за установяване на административно нарушение няма съществено процесуално нарушение, административно - наказателната отговорност е лична по смисъла на чл. 24 от ЗАНН и е следвало да се търси от работниците и служителите, допуснали нарушението.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок от надлежна страна и е допустима. Разгледана по същество е основателна.

Със съдебно решение № 150 от 03.01.2013г. на Софийски районен съд, 101-ви състав, по нахд № 7338/12г., е отменил наказателно постановление №23-2304161/12.01.2012г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област” С., с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 10 000 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във връзка с чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда за нарушение на чл. 107, ал. 2 от Правилник за безопасност и здраве при работа в електрически уредби на електрически и топлофикационни централи и по електрически мрежи.

За да постанови решението си въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Р. В. Р., както и писмените доказателства от административно -наказателната преписка. Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

По делото е установено, че на 1 септември 2011г., във връзка с трудова злополука с Б. Т. Н. е извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в диспечерски трафопост № 22-772 до блок 535 в [населено място],[жк], ул. 501-ва. Впоследствие е извършена и проверка по документи на 09.09.2011г. и на 15.09.2011г. в сградата на Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област” С.. В хода на проверката е установено, че по устно нареждане на Л. Ц., инженер, енергиен диспечер в Дирекция „Диспечерско управление” е пренасочена група от Районно звено „В. едно”, която е изпълнявала работа по наряд към трафопост в[жк], бл.535 за отстраняване на авария на прекъсвач в секционен разединител за секция II. Видно от протокола на комисията, назначена от работодателя за установяване на обстоятелствата, при които е станала злополуката, при извършване на разпоредения оглед на трафопоста в бл. 535 на[жк]се е развила електрическа дъга, която е довела до 30% изгаряне на Б. Т. Н.. Работната група е изпратена по устно нареждане на Л. Ц., инженер, енергиен диспечер в Дирекция „Диспечерско управление”, пренасочена от изпълнявана работа по наряд № 312. В дневника за регистриране на работите на оперативно - ремонтния персонал по

нареждане няма запис за извършването на устно наредената работа. Съставен е акт за установяване на административно нарушение № 23-2304161/3.11.11г. за нарушение на чл. 107, ал. 1, т. 2 от Правилника. Въз основа на него е издадено наказателно постановление, с което на [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 от ДР на КТ е наложено административно наказание, на основание чл. 413, ал. 2 от КТ за неизпълнение на задължения за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Наказателното постановление е отменено от въззивния съд, поради допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила от страна на административно - наказващия орган. Като нарушена правна норма в наказателното постановление е посочена разпоредбата на чл.107, ал. 2 от Правилника за безопасност и здраве при работа в електрически уредби на електрически и топлофикационни централи и по електрически мрежи, която не предписва конкретно задължение, а определя съдържанието на записа в дневника.

Постановеното съдебно решение е неправилно. Настоящата съдебна инстанция счита, че допуснатото нарушение на чл. 57, ал. 1 т. 5 и т. 6 от ЗАНН не е съществено и не може да обоснове отмяната на наказателното постановление само на това основание. Действително, в акта за установяване на административно нарушение е посочена нормата на чл. 107, ал. 1, т. 2 от Правилника, която предписва задължение в дневника за регистриране на работите на оперативно - ремонтния персонал да се вписват възложени за изпълнение работи по нареждане, докато в наказателното постановление е посочен чл. 107, ал. 2 от Правилника, който определя съдържанието на записа. Това обаче не е довело да нарушаване правото на защита на санкционираното лице. Видно от обстоятелствената част на наказателното постановление, в него нарушението е описано от фактическа страна със състава на предписващата задължението норма на чл. 107, ал.1 т. 2 от Правилника. Описанието на нарушението е достатъчно, за да се изведе от него дължимото поведение, с оглед организираното на защитата на санкционираното лице.

Допуснато е нарушение на трудовото законодателство по осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. По делото безспорно е установено, че при изпълнение на възложена работа с нареждане не е попълнен надлежно дневника за работите на оперативно - ремонтния персонал по нареждане. Нарездането е дадено устно, по телефона от Л. Ц., инженер, енергиен диспечер в Дирекция „Диспечерско управление”, видно от подписания от него доклад. Групата, която е извършвала работа по наряд № 312, с който са възложени дейности по изключване на конкретно посочени електрически съоръжения, поставяне на табели и ограждания и поставяне на заземления е пренасочена с работа по отстраняване на повреда в захранването от ТП[жк]бл. 535 в ТП „Х.”. Във възложените дейности по наряда не е включено извършване на оглед във връзка с повредата и отстраняването ѝ. Тези работи са възложени с устно нареждане на диспечера и попадат в хипотезата на чл. 107, ал. 1 и ал. 2 от Правилника за безопасност и здраве при работа в електрически уредби на електрически и топлофикационни централи и по електрически мрежи. В случай на възлагане на работа по нареждане се изисква задължително записване в дневника за регистриране на работите на оперативно - ремонтния персонал на данни за място, вид на извършваната работа и срок за изпълнение, условия за изпълнение на работата, име и фамилия на изпълнителя на работата/наблюдаващия и на членовете на бригадата, с квалификационните им групи, име и фамилия на лицето, издало нареждането, датата, часа и подписа, име и фамилия на лицето, приело нареждането, датата, часа и

подписа. Видно от представения дневник, в него няма извършено вписване на устното нареждане. Осъществено е нарушение на чл. 107, ал.1, т. 2 от Правилника за безопасност и здраве при работа в електрически уредби на електрически и топлофикационни централи и по електрически мрежи. Правилникът е нормативен акт, с който се определят минималните изисквания за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, специализирано в случаите на работа с електрически уредби на електрически и топлофикационни централи и по електрически мрежи, съгласно чл. 1 от него. Неизпълнението на предписаните задължения е неизпълнение на задълженията за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, доколкото създаване на необходимата организация на работа е една от мерките за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗБУТ. Административното нарушение е извършено, безспорно няма вписване на дадено устно нареждане в дневника за регистриране на работите по нареждане. Правилно за извършеното нарушение е ангажирана отговорността на работодателя, доколкото същият не е създал необходимата организация за водене на дневника в съответствие с нормативните предписания. Отговорността на [фирма] е ангажирана в качеството му на работодател, по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, за осъществено от него нарушение на задълженията му като работодател да осигури здравословни и безопасни условия на труд като предприеме всички мерки за това, включително организационни и контролни такива. Субект на отговорността по чл. 413, ал. 2 от КТ е единствено работодателя, който е длъжен да създаде на наетите от него работници и служители безопасни и здравословни условия на труд. Наказателното постановление е издадено за извършено от работодателя нарушение, правилно квалифицирано като нарушение на трудовото законодателство по чл.413, ал. 2 от КТ. Административно-наказателната отговорност за конкретно административно нарушение не освобождава санкционираното лице от другите видове отговорности, нито други лица от отговорност, ако се констатират основания за това.

Настоящата съдебна инстанция счита, че размерът на наказанието, определен с наказателното постановление е завишен. Санкцията от 10 000 лева при максимален размер от 15 000, определен в чл. 413, ал. 2 от КТ не съответства на тежестта на нарушението. Размерът на наказанието е справедливо да бъде определен под средния, с оглед конкретното извършено нарушение, за което е издадено наказателното постановление. Създаването на организация и контрол върху отчетността на извършваните работи е от значение за безопасността на труда, но не е решаваща за избягване на трудовите злоупотреби. Имуществена санкция в размер на 5000 лева отговаря на целите по чл. 12 от ЗАНН, с оглед превенцията на извършване на нарушения от същия вид, свързани с осигуряването на здравословни и безопасни условия на труд и опазване здравето и живота на работниците и служителите на санкционираното дружество.

По изложените съображения обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, а издаденото наказателно постановление да се измени като размерът на наложената имуществена санкция се намали от 10 000 лева на 5000 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, Х. - ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 150 от 03.01.2013 г. на Софийски районен съд, 101-ви състав, по

н.а.х.д. № 7338/12г. и вместо него постановява

ИЗМЕНЯ наказателно постановление № 23-2304161/12.01.2012г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област” С., с което на [фирма], на основание чл. 416, ал.5 във връзка с чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 10 000 лева, като намалява размера на имуществената санкция на 5000 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.